

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 15. Maximilianus Pontificis petitioni de præstando fidei juramento
obluctatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

vi cujus a summo Pontifice agnoscebantur, ac confirmabantur, hinc Pius IV. toto illo tempore plurimum instabat, ut Maximilianus suæ electionis confirmationem a Pontifice peteret; id enim urgere Cardinalis Moronus, cum Oenipontum ad Cæsarem pergeret, præcipue a Papa jussus erat. Præterea alia adhuc vitia quoad Maximiliani electionem notabantur, quæ tamen Pontifex se suppleturum spondit, dummodo hic Princeps Catholicorum partes tueri vellet. Verum hanc sibi demandatam provinciam Moronus obire præpediebatur, hinc Delphinus Papæ Nuntius postea rem in se suscepit, eoque sollicitante Papa exigebat, ut Maximilianus suam electionem a sacra Sede confirmari peteret, necnon fidelitatis juramentum scripto præstaret.

§. XV.

Maximilianus Pontificis petitioni de præstando fidei juramento oblectatus.

Pallav. s. 6, sum. 7. Verum Maximilianus consentiente etiam Ferdinando Patre suo suam confirmationem a Papa petere recusabat, fidei autem Sacramento, quod exsolvere rogabatur, opponebat, illud a suis Prædecessoribus usurpatum non fuisse

fuisse, si vero eorum nonnulli per suos Oratores diadema a Papa recepissent, ac tum se fidem Catholicam defensuros promississent, ne ipse quidem idem præstare renueret. Pontifex cum Maximiliani pertinaciam animadverteret, etiam ipse remissius egit, contentus, quod hic Princeps saltem erga Sedem Apostolicam quovis pacto fidem suam obstrictam demonstraret: verum Maximilianus juramento se adstringere recusabat, eoquod illud nec Maximilianus I. nec Carolus V. ut inquiebat ille, præstitissent.

§. XVI.

Cæsareorum rationes contra juramentum a Papa petitum.

Ceterum Cæsarei objiciebant, quod, si de ejusmodi juramento vetera adducantur exempla, ea fuerint tum fortasse accommodata illius temporis Imperatoribus, a quibus par erat, ut Apostolica Sedes exigeret hujusmodi cautiones ob eas vexationes, quas sæpe illis insectantibus tolerabat: rebus autem nunc mutatis, ac regnantibus Imperatoribus, qui sunt veri Ecclesiæ defensores, eique apprime addicti, ejusmodi cautela omnino superflua videatur. Præterea hæc addebant: „jusjurandum illud Canonis, *tibi Domino*, fuit in usu,

Gg 4

„dum

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.